

Fierljeppers maken van Joure een openluchtbad

Zelfs een zonnebril hielp Thomas Hellmolt niet tegen de Jouster zon. FOTO HENK JAN DIJKS

RENZE LOLKEMA

JOURE Hadden de fierljeppers eindelijk een zonnetje, stond er voor het eerst dit seizoen geen wind, moesten ze naar Joure toe. „Ferskriklik jammer”, aldus Thomas Hellmolt.

Want wat de toppers en het aanstormende talent ook probeerden gisteravond op de schansen van Joure, ze maakten bijna allemaal water. Bij de senioren A gingen veertien van de achttien sprongen nat, bij de gevestigde orde belandden er liefst elf sprongen in het water. De oorzaak? De laaghangende zon die de ljeppers urenlang verblindde.

Zodoende leek het alsof Joure er gisteravond een openluchtzwembad bij had. Velen gleden te vroeg van hun polsstok. „Het is”, zei Hugo Bosgraaf uit Grijpskerk, die drie keer nat ging, „alsof je bij je aanloop naar de stok in de laatste drie meter een lichtflits te verwerken krijgt. Je ziet hier helemaal niets meer.”

Dat werd beaamd door Thomas Hellmolt die met een zonnebril het probleem dacht op te lossen, maar al zijn pogingen bleven ver onder zijn niveau. De Burgumer haalde de finale niet. „Je besykje wat, mar je witte ek, dit is De Jouwer, dit is in âld probleem. Op wei hjir nei ta yn de auto seine we al: it waar is einlings goed, moatte wy wer nei De Jouwer.”

Het probleem in Joure ontstond een jaar of tien geleden toen onbekende vandalen een van de hoge bomen kapten die de accommodatie omringen. Uitgerkend die boom hield het zonlicht tegen voor de ljeppers op de

senienschans. Omdat een nieuwe boom niet in een decennium volgroeid is, lijkt het net of er een gat in een muur is geslagen. Waar iedereen snakt naar een beetje zon, is die voor de ljeppers een vijand.

„Spitich dat dat se hjir op De Jouwer net yn oplossingen tinke”, aldus Hellmolt. „It is eltse kear itselde. Wêrom hingje se gjin kamûflaazjenet hjir heech yn 'e beammen? Wêrom wurde de wedstriden yn De Jouwer net gewoan op sneontemiddei hâlden? Jûns kin echt net mear, it wurdt hjir sa nooit in echte wedstriid.”

Om Hellmolts betoog te staven, werd op de schans naast die van de toppers de verste sprong van de avond gemeten. Sytse Bokma, een junior nog maar, ljepte voor de tweede achtereenvolgende keer verder dan bijvoorbeeld Nard Brandsma, winnaar van de elitegroep met 19,03 meter. Bokma uit Hindeloopen kwam tot liefst 19,12 meter, een juniorenschansrecord dat op 19,06 meter stond (Age Hulder in juni 2011).

Ook bij de vrouwen, die geen last hadden van het zonlicht, werd een schansrecord gebroken. Marrit van der Wal (It Heidenskip) kwam tot 16,55 meter waarmee ze het record van Lisanne Hulder uit 2013 uit de boeken gumde. Bij de jongens won Jesper Demmer (Workum) met 15,55 meter, bij de meisjes Sytse Bokma's zusje Sigrid: 14,10 meter.

„Je ziet hier gewoon niets”, zei Bas Tolboom, ljepper uit Niehove die ook geen enkele keer droog de wal haalde. „Maar goed, klagen heeft geen zin. Hier moet je het mee doen. Elke accommodatie heeft z'n gebrek.”